

32002L0055

20.7.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 193/33

DIREKTIVA VIJEĆA 2002/55/EZ**od 13. lipnja 2002.****o stavljanju na tržište sjemena povrća**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 37.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom,

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 70/458/EEZ od 29. rujna 1970. o stavljanju na tržište sjemena povrća ⁽²⁾ često je i znatno izmjenjivana ⁽³⁾. Radi jasnoće i racionalnosti potrebno je kodificirati navedenu Direktivu.

(2) Proizvodnja sjemena povrća zauzima značajno mjesto u poljoprivredi Zajednice.

(3) Zadovoljavajući rezultati u uzgoju povrća u velikoj mjeri ovisi o uporabi odgovarajućeg sjemena.

(4) U uzgoju povrća u Zajednici ostvarit će se veća produktivnost ako se na odabir sorata koje su priznate za stavljanje na tržište budu primjenjivala ujednačena i što je moguće stroža pravila.

(5) Poželjno je sastaviti zajednički katalog vrsta povrća. Taj se katalog može sastaviti samo na temelju nacionalnih kataloga.

(6) Sve države članice stoga trebaju sastaviti jedan ili više kataloga u kojima su obuhvaćene sorte koje su priznate za certificiranje, kontrolu i stavljanje na tržište na njihovom državnom području.

(7) Ti se katalozi moraju sastaviti u skladu s jedinstvenim pravilima kako bi priznate sorte bile prepoznatljive, postojane i dovoljno ujednačene.

(8) Pravila utvrđena na međunarodnoj razini potrebno je uzeti u obzir za određene odredbe u pogledu odobrenja sorata na nacionalnoj razini.

(9) Kako bi se provelo ispitivanje radi odobrenja sorte, potrebno je utvrditi velik broj jedinstvenih kriterija i najmanje zahtjeve.

(10) Potrebno standardizirati odredbe koje se odnose na trajanje vremena tijekom kojeg će odobrenje sorte ostati na snazi, razloge na temelju kojih se odobrenje može opozvati i postupak održanja sorte. Države članice trebaju jedna drugu obavješćivati o priznavanju i povlačenju sorata.

(11) Poželjno je usvojiti pravila u pogledu prikladnosti naziva sorata i za razmjenu informacija između država članica.

(12) Sjeme sorata koje su navedene u zajedničkom katalogu sorata ne smije unutar Zajednice biti predmet ograničenja stavljanja na tržište glede sorte.

(13) Nadalje, države članice trebaju dobiti pravo uložiti prigovor na određenu sortu.

(14) Komisija treba u *Službenom listu Europskih zajednica*, seriji C, objaviti sorte koje su priznate u zajednički katalog.

(15) Potrebno je predvidjeti mjere kojima se priznaje jednako-vrijednost ispitivanja i kontrola sorata koje se provode u trećim zemljama.

(16) U svjetlu znanstvenog i tehničkog napretka, sada je moguće uzgojiti sorte putem genetske modifikacije. Zbog toga, prilikom utvrđivanja hoće li se priznati genetski modificirane sorte u smislu Direktive Vijeća 90/220/EEZ od 23. travnja 1990. o namjernom ispuštanju genetski modificiranih organizama u okoliš ⁽⁴⁾, države članice trebaju uzeti u obzir eventualni rizik u pogledu njihovog namjernog puštanja u okoliš. Nadalje, potrebno je uvesti uvjete pod kojima se dopuštaju takve genetski modificirane sorte.

⁽¹⁾ Mišljenje dostavljeno 9. travnja 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL L 225, 12.10.1970., str. 7. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/96/EZ (SL L 25, 1.2.1999., str. 27.).

⁽³⁾ Vidjeti Prilog VI. dio A.

⁽⁴⁾ SL L 117, 8.5.1990., str. 15. Direktiva stavljena izvan snage Direktivom 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 106, 17.4.2001., str. 1.).

- (17) Stavljanje na tržište nove hrane i sastojaka hrane regulirano je na razini Zajednice Uredbom (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Stoga bi države članice prilikom donošenja odluke o tome hoće li dopustiti te sorte također trebale uzeti u obzir eventualne rizike za zdravlje. Povrh toga, potrebno je utvrditi uvjete za priznavanje tih sorata.
- (18) U svjetlu znanstvenog i tehničkog napretka, potrebno je uvesti pravila u pogledu priznavanja kemijski tretiranog sjemena i reprodukcijaskog materijala.
- (19) U pravilu, stavljanje na tržište sjemena povrća treba dopustiti samo ako je službeno ispitano i certificirano u skladu s pravilima za certificiranje kao osnovno sjeme ili certificirano sjeme. Pod određenim uvjetima, potrebno je omogućiti stavljanje na tržište uzgojenog sjemena generacija koje prethode osnovnom sjemenu i sjemena kako je uzgojeno.
- (20) Kod određenih vrsta povrća nije moguće ograničiti stavljanje na tržište certificiranog sjemena. Stoga je potrebno dozvoliti stavljanje na tržište kontroliranog standardnog sjemena koje također mora posjedovati sortni identitet i čistoću, a te značajke, međutim, podliježu samo naknadnoj službenoj kontroli uzgoja koja se provodi uzorkovanjem na terenu.
- (21) Kako bi se poboljšala kvaliteta sjemena povrća u Zajednici, potrebno je utvrditi određene uvjete u pogledu najmanje analitičke čistoće i klijavosti.
- (22) Kako bi se osigurao identitet sjemena, potrebno je utvrditi pravila Zajednice o pakiranju, uzorkovanju i označavanju. Također je poželjno predvidjeti preliminarne službene kontrole certificiranog sjemena i utvrditi obveze koje trebaju ispuniti osobe koje stavljaju na tržište standardno sjeme i certificirano sjeme u malim pakiranjima.
- (23) Potrebno uvesti pravila za stavljanje na tržište kemijski tretiranog sjemena, sjemena prikladnog za ekološki uzgoj i pravila za očuvanje, *in situ*, sorata kojima prijeti genetska erozija, a putem uporabe.
- (24) Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 14. Ugovora, potrebno pod određenim uvjetima dozvoliti odstupanja. Države članice koje se koriste odstupanjima trebaju si pružati uzajamnu upravnu pomoć.
- (25) Kako bi se, tijekom stavljanja na tržište, osiguralo poštivanje zahtjeva u pogledu kakvoće sjemena i odredbi za osiguranje identiteta, države članice moraju predvidjeti odgovarajuće kontrolne mjere.
- (26) Sjeme koje ispunjava zahtjeve ne bi trebalo, ne dovodeći u pitanje članak 30. Ugovora, podlijeći nikakvim ograničenjima stavljanja na tržište, osim onih koja su predviđena pravilima Zajednice.
- (27) Pridržavajući se određenih uvjeta sjeme koje se umnožava u nekoj drugoj zemlji iz osnovnog sjemena koje je certificirano u državi članici treba certificirati kao sjeme umnoženo u toj državi članici.
- (28) Potrebno je predvidjeti mogućnost da se za stavljanje na tržište u Zajednici može odobriti sjeme pobrano u trećim zemljama samo ako to sjeme pruža ista jamstva kao i sjeme koje je službeno certificirano ili se stavlja na tržište kao standardno sjeme u Zajednici i koje je u skladu s pravilima Zajednice.
- (29) Tijekom razdoblja u kojima se javljaju poteškoće u nabavi zaliha certificiranog sjemena različitih kategorija ili standardnog sjemena, treba privremeno odobriti stavljanje na tržište sjemena kategorije koja podliježe manje strogim zahtjevima, kao i sjemena sorata koje nisu uključene u zajednički katalog sorata ili u nacionalni katalog sorata.
- (30) Kako bi se uskladile tehničke metode za certificiranje i kontrolu koje se koriste u državama članicama te kako bi se omogućile usporedbe između sjemena certificiranog u Zajednici i sjemena koje potječe iz trećih zemalja, potrebno u državama članicama uvesti usporedna ispitivanja kako bi se omogućila godišnja naknadna kontrola sjemena određenih sorata iz kategorije „osnovno sjeme” i sjemena iz kategorija „certificirano sjeme” i „standardno sjeme”.
- (31) Pravila Zajednice ne bi se trebala primjenjivati na sjeme namijenjeno izvozu u treće zemlje.
- (32) Ova Direktiva treba obuhvatiti određene vrste koje mogu biti krmiva ili uljarice, kao i povrće. Ako se, međutim, određene vrste sjemena obično ne umnažaju niti stavljaju na tržište na području države članice, potrebno je predvidjeti oslobađanje te države članice od obveze primjene ove Direktive u pogledu dotičnih vrsta.

(1) SL L 43, 14.2.1997., str. 1.

- (33) Potrebno je organizirati privremene pokuse s ciljem traženja poboljšanih alternativa određenih odredaba predviđenih u ovoj Direktivi.
- (34) Treba donijeti mjere potrebne za provedbu ove Direktive u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (35) Ova Direktiva ne smije utjecati na obveze država članica u pogledu rokova za prijenos Direktiva određenih u Prilogu VI. dijelu B,

DONIJELO JE SLJEDEĆU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ova se Direktiva primjenjuje na proizvodnju sjemena povrća s ciljem stavljanja na tržište i na stavljanje sjemena povrća na tržište na području Zajednice.

Direktiva se ne odnosi na sjeme povrća namijenjeno izvozu u treće zemlje.

Članak 2.

1. Za potrebe ove Direktive:

- (a) „stavljanje na tržište”: znači prodaja, držanje s ciljem prodaje, nudište na prodaju i bilo kakvo raspolaganje, opskrbu ili prijenos trećim stranama usmjeren na komercijalnu uporabu.

Stavljanjem na tržište se ne smatra ona trgovina sjemenom koja nije usmjerena na komercijalnu uporabu sorte, poput sljedećih postupaka:

- dostava sjemena službenim tijelima za ispitivanje i provjeru,
- dostava sjemena pružateljima usluga prerade ili pakiranja pod uvjetom da pružatelji usluga ne stječu pravo vlasništva na tako isporučeno sjeme.

Pod određenim uvjetima, dostava sjemena pružateljima usluga za proizvodnju određenih poljoprivrednih sirovina u industrijske svrhe, ili razmnožavanje sjemena u tu svrhu, ne smatra se stavljanjem na tržište, pod uvjetom da pružatelj usluga ne stječe pravo vlasništva ni na tako ni na dostavljeno sjeme niti na žetveni proizvod. Dobavljač sjemena dostavlja tijelu nadležnom za certifikaciju presliku bitnih dijelova ugovora sklopljenog s pružateljem usluga, uključujući standarde i uvjete kojima u tom trenutku udovoljava isporučeno sjeme.

Uvjeti za primjenu ove odredbe utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.;

- (b) „povrće”: znači sljedeće vrste koje su namijenjene poljoprivrednoj ili hortikulturnoj proizvodnji, ali ne za ukrasnu primjenu:

<i>Allium cepa</i> L.	luk
<i>Allium porrum</i> L.	poriluk
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	krasuljica
<i>Apium graveolens</i> L.	celer
<i>Asparagus officinalis</i> L.	šparoga
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	blitva
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.	cikla
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	kupus
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	cvjetača
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.	brokula
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	kelj pupčar
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.	kovrčasti kelj
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.	bijeli kupus
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	crveni kupus
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.	koraba
<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.	kineski kupus
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	bijela repa
<i>Capsicum annuum</i> L.	paprika
<i>Cichorium endivia</i> L.	salata endivija
<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)	cikorija (Witloof), obična cikorija (talijanska cikorija), industrijska cikorija
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	lubenica
<i>Cucumis melo</i> L.	dinja
<i>Cucumis sativus</i> L.	krastavac
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	tikva
<i>Cucurbita pepo</i> L.	buča
<i>Cynara cardunculus</i> L.	španjolska artičoka
<i>Daucus carota</i> L.	mrkva
<i>Foeniculum vulgare</i> Miller	komorač
<i>Lactuca sativa</i> L.	vrtna salata
<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	rajčica
<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill	peršin
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	mahunе
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	grah
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	grašak, osim krmnog stočnoga graška
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	rotkva
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	crni korijen
<i>Solanum melongena</i> L.	patlidžan
<i>Spinacia oleracea</i> L.	špinat
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	matovilac
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	bob

⁽¹⁾ SL 184, 17.7.1999., str. 23.

(c) „osnovno sjeme”: znači sjeme:

- i. koje se proizvodi pod odgovornošću uzgajivača prema priznatoj praksi za održavanje sorte;
- ii. koje je namijenjeno proizvodnji sjemena kategorije „certificirano sjeme”;
- iii. koje, pridržavajući se odredaba članka 22., ispunjava uvjete utvrđene u prilogima I. i II. za osnovno sjeme; i
- iv. kod kojeg je službenim ispitivanjem utvrđeno da ispunjava gore navedene uvjete;

(d) „certificirano sjeme”: znači sjeme:

- i. koje se proizvodi izravno od osnovnog sjemena ili, ako to zahtijeva uzgajivač, od sjemena generacije koja prethodi osnovnom sjemenu, a koja ispunjava i službenim je ispitivanjem utvrđeno da ispunjava uvjete utvrđene u prilogima I. i II. za osnovno sjeme;
- ii. koje je uglavnom namijenjeno proizvodnji povrća;
- iii. koje, pridržavajući se uvjeta iz članka 22. točke (b), ispunjava uvjete utvrđene u prilogima I. i II. za certificirano sjeme;
- iv. za koje je službenim ispitivanjem utvrđeno da ispunjava gore navedene uvjete;
- v. koje podliježe naknadnoj službenoj kontroli kontrolnog tijela u svrhu utvrđivanja sortnog identiteta i sorte čistoće;

(e) „standardno sjeme”: znači sjeme:

- i. koje se odlikuje dostatnim sortnim identitetom i sortnom čistoćom;
- ii. koje je uglavnom namijenjeno proizvodnji povrća;
- iii. koje ispunjava uvjete utvrđene u Prilogu II.; i
- iv. koje podliježe naknadnoj službenoj kontroli od strane kontrolnog tijela u svrhu utvrđivanja sortnog identiteta i sorte čistoće;

(f) „službene mjere”: znači mjere koje poduzimaju:

- i. službena državna tijela; ili
- ii. bilo koja pravna osoba bilo da podliježe javnom ili privatnom pravu, a koja djeluje pod odgovornošću države; ili

iii. u slučaju pomoćnih aktivnosti pod nadzorom države, fizička osoba koja je službeno ovlaštena za to;

pod uvjetom da osobe navedene pod ii. i iii. ne ostvaruju privatni dobitak od tih mjera;

(g) „mala pakiranja EZ-a”: znači pakiranja koja sadrže sjeme do najveće neto mase od:

- i. 5 kg za mahunarke;
- ii. 500 g za luk, krasuljicu, šparogu, blitvu, ciklu, bijelu repu, lubenicu, tikvu, buču, mrkvu, rotkvu, crni korijen, špinat, matovilac;
- iii. 100 g za sve druge vrste povrća.

2. Izmjene popisa vrsta iz stavka 1. točke (b) usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

3. Različite vrste sorata, uključujući komponente, mogu se zasebno odrediti i opisati u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 3.

1. Države članice predviđaju da se sjeme povrća ne može certificirati, potvrditi kao standardno sjeme niti staviti na tržište ako ta sorta nije službeno priznata u jednoj ili više država članica.

2. Svaka država članica uspostavlja jedan ili više kataloga sorata koje su službeno priznate za certificiranje, utvrđivanje kao standardnog sjemena i za stavljanje na tržište na njezinom državnom području. Katalogi se dijele prema sortama:

(a) čije se sjeme može certificirati bilo kao „osnovno sjeme” ili „certificirano sjeme” ili se može potvrditi kao „standardno sjeme”; i

(b) čije se sjeme može potvrditi samo kao standardno sjeme.

Svakome je dopušten uvid u kataloge.

3. Zajednički katalog sorata vrsta povrća izrađuje se u skladu s odredbama članaka 16. i 17. na temelju nacionalnih kataloga država članica.

4. Države članice mogu predvidjeti da priznavanje sorte za uvrštenje u zajednički katalog ili u katalog druge države članice bude jednako priznavanju za uvrštenje u vlastite kataloge. Države članice koje usvoje takve odredbe oslobođene su obveza predviđenih člankom 7., člankom 9. stavkom 4. i člankom 10. stavcima 2. do 5.

Članak 4.

1. Države članice osiguravaju priznavanje sorte samo ako je sorta prepoznatljiva, postojana i dovoljno ujednačena.

U slučaju industrijske cikorijske sorte, sorta se mora odlikovati zadovoljavajućom vrijednošću za uzgoj i uporabu.

2. U slučaju genetski modificirane sorte u smislu članka 2. stavaka 1. i 2. Direktive Vijeća 90/220/EEZ, sorta se priznaje samo ako su poduzete sve odgovarajuće mjere kako bi se izbjegli štetni učinci za zdravlje ljudi i okoliš.

3. Međutim, u slučaju kada je materijal dobiven od neke biljne sorte namijenjen uporabi kao hrana ili sastojak hrane koji je obuhvaćen opsegom Uredbe (EZ) br. 258/97, ta hrana ili sastojci hrane ne smiju:

- predstavljati opasnost za potrošača,
- dovoditi potrošača u zabludu,
- razlikovati se od hrane ili sastojaka hrane koji bi trebali zamijeniti u mjeri u kojoj bi njihova normalna potrošnja bila nutricionistički nepovoljna za potrošača.

4. U interesu očuvanja biljnih genetskih resursa kako je određeno u članku 44. stavku 2., države članice mogu odstupiti od kriterija za priznavanje koji su određeni u stavku 1. prvoj točki ako su utvrđeni posebni uvjeti u skladu s postupkom iz članka 46., uzimajući u obzir zahtjeve iz članka 44. stavka 3.

Članak 5.

1. Smatra se da je neka sorta prepoznatljiva ako se bez obzira na podrijetlo izvornog materijala od kojeg potječe, umjetnog ili prirodnog, jasno razlikuje po jednoj ili više važnih značajki od svake druge sorte koja je poznata u Zajednici.

Mora postojati mogućnost preciznog prepoznavanja i točne definicije značajki.

Sorta u Zajednici je svaka sorta koja je, u vrijeme urednog podnošenja zahtjeva za priznavanje sorte koja se treba procijeniti:

- navedena u zajedničkom katalogu sorata sjemena povrća ili u zajedničkom katalogu poljoprivrednih biljnih sorata,
- ili je, ako nije navedena u jednom od tih kataloga, priznata ili je podnesen zahtjev za njezinim priznavanjem u dotičnoj državi članici ili u drugoj državi članici bilo za certificiranje ili stavljanje na tržište ili za certificiranje u drugim zemljama ili za verifikaciju kao standardnog sjemena,

osim u slučaju da gore navedeni uvjeti više nisu ispunjeni u svim dotičnim državama članicama prije nego što se donese odluka o zahtjevu za priznavanjem sorte koja se treba ocijeniti.

2. Smatra se da je neka sorta postojana ako nakon uzastopnog umnažanja ili na kraju svakog ciklusa (kada uzgajivač definira određeni ciklus umnažanja) odgovara opisu svojih bitnih značajki.

3. Smatra se da je sorta u dovoljnoj mjeri ujednačena ako su, s iznimkom manjih odstupanja, biljke od kojih se sastoji, uz uvažavanje prepoznatljivih svojstava reproduktivnog sustava biljaka, slične ili genetski identične cjelini u pogledu značajki koje se razmatraju u ovu svrhu.

Članak 6.

Države članice osiguravaju da sorte koje potječu iz drugih država članica podliježu istim zahtjevima, posebno u pogledu postupka priznavanja, kao što su oni koji se primjenjuju na domaće sorte.

Članak 7.

1. Države članice predviđaju da priznavanje sorata mora počivati na rezultatima službenih ispitivanja, posebno ispitivanja uzgoja, pri čemu se mora obuhvatiti dostatan broj značajki sorte koja se treba opisati. Metode koje se koriste za utvrđivanje značajki moraju biti precizne i pouzdane. Kako bi se utvrdila prepoznatljivost, ispitivanja uzgoja sadržavaju barem raspoložive usporedne sorte koje su sorte poznate u Zajednici u smislu članka 5. stavka 1. Za potrebe primjene članka 9. uključuju se ostale usporedive sorte. U slučaju sorata čije se sjeme može verificirati samo kao standardno sjeme, u obzir se u odnosu na rezultate službenog ispitivanja mogu uzeti rezultati neslužbenih ispitivanja i znanje stečeno na temelju praktičnog iskustva za vrijeme uzgoja.

U skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. se može propisati da će se, počevši od određenih datuma, sorte određenih povrtnih vrsta priznavati isključivo na temelju službenih ispitivanja.

2. U skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. utvrđuje se sljedeće uz uvažavanje dosadašnjeg znanstvenog i stručnog znanja:

- (a) značajke koje je u najmanjoj mjeri potrebno obuhvatiti u ispitivanjima različitih vrsta;
- (b) najmanje zahtjeve za provedbu ispitivanja.

3. U slučajevima kada je potrebno ispitivanje genealoških komponenti kako bi se proučavali hibridi i sintetske sorte, države članice osiguravaju, ako to uzgajivač zahtijeva, čuvanje tajnosti rezultata ispitivanja i opisa genealoških komponenti.

4. (a) U slučaju genetski modificirane sorte iz članka 4. stavka 4. provodi se procjena rizika za okoliš istovjetna studiji utvrđenoj u Direktivi 90/220/EEZ.

(b) Postupci kojima se osigurava da su procjena rizika za okoliš i ostali odgovarajući elementi istovjetni onima koji su utvrđeni u Direktivi 90/220/EEZ uvode se na prijedlog Komisije putem Uredbe Vijeća na temelju odgovarajuće pravne osnove iz Ugovora. Do stupanja te Uredbe na snagu, genetski modificirane sorte priznaju se za uvrštenje u nacionalni katalog samo nakon što se priznaju za stavljanje na tržište u skladu s Direktivom 90/220/EEZ.

(c) Članci 11. do 18. Direktive 90/220/EEZ više se ne primjenjuju na genetski modificirane sorte nakon što Uredba iz točke (b) ovog članka stupi na snagu.

(d) Tehničke i znanstvene pojedinosti u pogledu provedbe procjene rizika za okoliš usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

5. (a) Države članice osiguravaju priznavanje sorte koja je namijenjena za svrhe utvrđene u ovom stavku samo u slučaju:

— kad je ta hrana ili sastojak hrane već odobren u skladu s Uredbom (EZ) br. 258/97, ili

— kada su odluke o dopuštenju iz Uredbe (EZ) br. 258/97 donesene u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

(b) U slučaju utvrđenom u točki (a) drugoj alineji u obzir će se uzeti kriteriji navedeni u članku 4. stavku 5. i načela prosudbe koja su utvrđena Uredbom (EZ) 257/97.

(c) Tehničke i znanstvene pojedinosti o provedbi mjera utvrđenih u stavku (b) usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 8.

Države članice traže da kod podnošenja zahtjeva za priznavanje sorte podnositelj zahtjeva naznači je li već podnesen zahtjev za priznavanjem u nekoj drugoj državi članici, koja je to država članica i je li zahtjev odobren.

Članak 9.

1. Države članice organiziraju službeno objavljivanje kataloga sorata koje su priznate na njihovom državnom području i, ako je potreban uzgoj u svrhu održanja, imena osobe ili osoba koje su za to odgovorne u njihovim zemljama. Ako je za održavanje

sorte odgovorno nekoliko osoba, imena se ne moraju objaviti. Ako se imena ne objave, u katalogu se navodi nadležno tijelo koje raspoložbe popisom imena osoba koje su odgovorne za održavanje sorte.

2. Države članice osiguravaju, u mjeri u kojoj je to moguće, da je prilikom priznavanja sorte ta sorta poznata pod istim nazivom u svim državama članicama.

Ako je poznato da se sjeme ili reproduksijski materijal određene sorte stavljanju na tržište u nekoj drugoj zemlji pod drugačijim nazivom, taj se naziv također navodi u katalogu.

U slučaju sorata koje su dobivene od sorata čije je službeno priznavanje određeno prema članku 12. stavku 3., drugoj i trećoj podtočki, a koje su priznate u jednoj ili više država članica kao rezultat službenih mjera iz te odredbe, može se donijeti odluka u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. da sve države članice u kojima je sorta priznata osiguraju da te sorte imaju nazive koji su utvrđeni po istom postupku i koji odgovaraju gore navedenim načelima.

3. Kada uzimaju u obzir raspoložive informacije, države članice također osiguravaju da sorta koja se jasno ne razlikuje:

— od sorte koja je ranije priznata u dotičnoj državi članici ili u nekoj drugoj državi članici, ili

— od druge sorte koja je u pogledu prepoznatljivosti, postojanosti i ujednačenosti ocijenjena u skladu s pravilima koja odgovaraju pravilima iz ove Direktive, a da pritom nije riječ o sorti koja je poznata u Zajednici u smislu članka 5. stavka 1.,

ima naziv te sorte. Ova se odredba ne primjenjuje ako postoji vjerojatnost da taj naziv može dovesti u zabludu ili uzrokovati pomutnju u pogledu dotične sorte ili ako prema svim odredbama dotične države članice, a koje se odnose na naziv sorata, neke druge činjenice spriječe njegovu uporabu ili ako prava trećih strana spriječe slobodnu uporabu tog naziva u vezi dotične sorte.

4. Države članice za svaku priznatu sortu sastavljaju poseban spis koji sadrži opis sorte i jasan pregled svih činjenica na kojima počiva njezino priznavanje. Opis sorata se odnosi na biljke koje se proizvode izravno od sjemena iz kategorije „certificirano sjeme” ili kategorije „standardno sjeme”.

5. Države članice osiguravaju da se genetski modificirane sorte koje su priznate jasno označene kao takve u katalogu

sorata. Osim toga osiguravaju da svaka osoba koja takvu sortu stavlja na tržište u svom prodajnom katalogu jasno navede da je ta sorta genetski modificirana.

6. Što se tiče prikladnosti oznake sorte, primjenjuje se članak 63. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o zaštiti biljnih sorata Zajednice ⁽¹⁾.

Detaljna provedbena pravila o prikladnosti oznaka sorata se mogu usvojiti u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 10.

1. Svaki zahtjev ili povlačenje zahtjeva za priznavanjem sorte, svaki upis u katalog sorata, kao i njegove izmjene, odmah se priopćavaju ostalim državama članicama i Komisiji.

2. Države članice za svaku novu priznatu sortu šalju drugim državama članicama i Komisiji kratki opis značajki sorte koje su primijećene kao rezultat postupka priznavanja. One na zahtjev također dostavljaju opis posebnih značajki na temelju kojih se ta sorta može razlikovati od ostalih sličnih sorata.

3. Svaka država članica ostalim državama članicama i Komisiji stavlja na raspolaganje spise iz članka 9. stavka 4. o sortama koje su priznate ili koje više nisu priznate. Informacije koje se razmjenjuju u vezi tih spisa smatraju se povjerljivima.

4. Države članice osiguravaju da su spisi o priznavanju sorte na raspolaganju za osobnu i isključivu uporabu bilo kojoj osobi koja pokaže legitiman interes. Ove se odredbe ne primjenjuju u slučajevima kada se prema članku 7. stavku 3. te informacije smatraju povjerljivima.

5. U slučajevima odbijanja ili opoziva priznavanja sorte, rezultati ispitivanja stavljaju se na raspolaganje osobama na koje utječe takva odluka.

Članak 11.

1. Države članice osiguravaju održavanje priznatih sorata putem priznatih postupaka za održavanje sorte.

2. U svakom trenutku mora postojati mogućnost provjere održavanja u evidenciji koju vodi osoba ili osobe odgovorne za određenu sortu. Ta evidencija također obuhvaća proizvodnju svih generacija koje prethode osnovnom sjemenu.

3. Od osobe koja je odgovorna za određenu sortu mogu se zatražiti uzorci. Ako je to potrebno, uzorci se mogu uzeti službeno.

4. U slučajevima kada se održavanje sorte odvija u državi članici različitoj od države članice u kojoj je ta sorta bila

priznata, dotične države članice pružaju jedna drugoj upravnu pomoć kod kontrola.

Članak 12.

1. Priznavanje vrijedi do kraja desete kalendarske godine od priznavanja.

Priznavanje sorata od strane tijela bivše Demokratske Republike Njemačke prije njemačkog ujedinjenja vrijedi najkasnije do kraja desete kalendarske godine nakon njihovog upisa u katalog sorata Savezne Republike Njemačke u skladu s člankom 3. stavkom 1.

2. Priznavanje sorte može se obnavljati u određenim vremenskim razmacima ako se sorta još uvijek uzgaja u opsegu koji to opravdava ili se treba održati u interesu očuvanja biljnih genetskih resursa, a pod uvjetom da su još uvijek ispunjeni zahtjevi u pogledu prepoznatljivosti, ujednačenosti i postojanosti, odnosno kriteriji određeni u članku 44. stavcima 2. i 3. Osim u slučaju biljnih genetskih resursa u smislu članka 44., zahtjevi za obnavljanjem priznavanja podnose se najkasnije dvije godine prije isteka priznavanja.

3. Rok važenja priznavanja privremeno se produljuje do donošenja odluke o zahtjevu za produljenje.

U slučaju sorata koje su priznate prije 1. srpnja 1972., odnosno, u pogledu Danske, Irske i Ujedinjenoga Kraljevstva, prije 1. siječnja 1973., razdoblje iz stavka 1. prvog podstavka može se produljiti u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. najkasnije do 30. lipnja 1990. za pojedine sorte, u slučaju kada su službene mjere na razini Zajednice poduzete prije 1. srpnja 1982. kako bi se osiguralo ispunjavanje uvjeta za obnovu njihova priznavanja ili za priznavanje sorata koje su od njih dobivene.

Za Grčku, Španjolsku i Portugal istek roka priznavanja za određene sorte koje su u tim državama članicama priznate prije 1. siječnja 1986. može se također na zahtjev tih država članica odrediti na 30. lipnja 1990. u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., a dotične sorte mogu se uključiti u službene mjere iz drugog podstavka.

Članak 13.

1. Države članice osiguravaju uklanjanje svih sumnji koje nastupe nakon priznavanja sorte u vezi ocjene njezine prepoznatljivosti ili njezinog naziva u trenutku priznavanja.

2. U slučaju kada se, nakon priznavanja sorte, utvrdi da uvjet prepoznatljivosti u smislu članka 5. nije bio ispunjen u trenutku priznavanja, priznavanje se zamjenjuje drugom odlukom ili se u odgovarajućem slučaju opoziva u skladu s ovom Direktivom.

⁽¹⁾ SL L 227, 1.9.1994., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2506/95 (SL L 258, 28.10.1995., str. 3.).

Na temelju ove druge odluke, sorta se od datuma početnog priznavanja više ne smatra sortom koja je poznata u Zajednici u smislu članka 5. stavka 1.

3. Kada se nakon priznavanja sorte utvrdi da njezin naziv nije bio prihvatljiv u smislu članka 9. u trenutku kada je sorta priznata, naziv se prilagođava tako da bude u skladu s ovom Direktivom. Države članice mogu dozvoliti da se raniji naziv privremeno koristi kao dodatni naziv. Modaliteti prema kojima se raniji naziv može koristiti kao dodatni naziv mogu se utvrditi u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

4. U skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., mogu se utvrditi pravila za primjenu stavaka 1., 2. i 3.

Članak 14.

1. Države članice osiguravaju opoziv priznavanja sorte:

(a) kada se dokaže putem ispitivanja da ta sorta više nije prepoznatljiva, postojana ili u dovoljnoj mjeri ujednačena;

(b) kada osoba ili osobe koje su odgovorne za sortu to zatraže, osim u slučaju da je zajamčeno održavanje sorte.

2. Države članice mogu opozvati priznavanje sorte:

(a) ako se ne poštuju zakoni i drugi propisi usvojeni u skladu s ovom Direktivom;

(b) ako su u vrijeme zahtjeva za priznavanjem ili tijekom ispitivanja dostavljene pogrešne ili lažne pojedinosti u vezi s činjenicama na temelju kojih je sorta priznata.

Članak 15.

1. Države članice osiguravaju brisanje sorte iz svojih kataloga ako je priznavanje sorte opozvano ili ako je istekao rok važenja priznavanja sorte.

2. Države članice mogu na svom državnom području dozvoliti rok za certificiranje, verifikaciju kao standardno sjeme i stavljanje sjemena na tržište najkasnije do 30. lipnja treće godine od isteka priznavanja sorte.

U slučaju sorata koje su u zajednički katalog sorata iz članka 18. uključene prema članku 17. stavku 1., na stavljanje na tržište u svim državama članicama primjenjuje se rok koji istječe zadnji među rokovima koje su pojedine države članice priznanja odobrile prema prvoj točki ovog članka, a pod uvjetom da sjeme dotične sorte ne podliježe ograničenjima stavljanja na tržište koja se odnose na tu sortu.

3. U slučaju sorata čije je priznavanje obnovljeno u skladu s člankom 12. stavkom 3., države članice mogu dozvoliti da se nazivi koji su korišteni prije takve obnove koriste do 30. lipnja 1994.

Članak 16.

1. Države članice osiguravaju da, s učinkom od objavljivanja iz članka 17., sjeme sorata koje su priznate u skladu s odredbama ove Direktive ili u skladu s načelima koja odgovaraju načelima ove Direktive ne podliježe ograničenjima stavljanja na tržište koja se odnose na sortu.

2. Države članice mogu, na zahtjev koji će se rješavati prema odredbama članka 46. stavka 2. ili članka 46. stavka 3. u slučaju genetski modificiranih sorata, biti ovlaštene zabraniti uporabu određene sorte na cijelom svom državnom području ili jednom njegovom dijelu ili utvrditi odgovarajuće uvjete za uzgoj sorte u slučajevima iz stavka (b) u skladu s uvjetima za uporabu proizvoda koji potječu iz takvog uzgoja:

(a) u slučajevima kada je utvrđeno da bi uzgoj određene vrste mogao s gledišta zdravstvenog stanja bilja biti štetan za uzgoj ostalih sorata ili vrsta; ili

(b) u slučajevima kada postoje valjani razlozi različiti od onih koji su već navedeni ili koji bi se mogli istaknuti tijekom postupka iz članka 10. stavka 2. za pretpostavku da određena sorta predstavlja opasnost za zdravlje ljudi ili okoliš.

Članak 17.

Temeljem podataka koje joj dostave države članice i nakon njihovog zaprimanja, Komisija u seriji C *Službenog lista Europskih zajednica* pod naslovom „Zajednički katalog sorata poljoprivrednih biljnih vrsta” objavljuje popis svih sorata čije sjeme prema članku 16. ne podliježe ograničenjima stavljanja na tržište koja se odnose na sortu, a isto tako podatke koji se zahtijevaju na temelju članka 9. stavka 1. u pogledu osobe ili osoba koje su odgovorne za održavanje sorte. Objavljena obavijest navodi države članice koje su dobile ovlaštenje prema članku 16. stavku 2. ili članku 18.

Objavljena obavijest sadrži popis sorata za koje je podnesen zahtjev za određenim rokom u skladu s drugom točkom članka 15. stavka 2. U tom je popisu navedena duljina roka i, kada je to primjereno, one države članice na koje se taj rok ne odnosi.

U objavljenoj obavijesti se jasno naznačuju one sorte koje su genetski modificirane.

Članak 18.

Ako se ustanovi da bi uzgoj neke sorte koja je uvrštena u zajednički katalog sorata mogao u bilo kojoj državi članici sa stanovišta zdravstvenog stanja bilja biti štetan za uzgoj drugih sorata ili vrsta ili predstavljati opasnost za okoliš ili zdravlje ljudi, ta država članica može na zahtjev biti ovlaštena u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. ili članka 46. stavka 3. u slučaju genetski modificirane sorte zabraniti stavljanje na tržište sjemena ili reprodukcijaskog materijala te sorte na cijelom svom državnom području ili jednom njegovom dijelu. U slučajevima kada postoji neposredna opasnost od širenja štetnih organizama ili neposredna opasnost za zdravlje ljudi ili okoliš, tu zabranu dotična država članica može uvesti čim se podnese zahtjev do trenutka donošenja konačne odluke. Ta se odluka donosi u roku od tri mjeseca u skladu s postupkom utvrđenim u članku 46. stavku 2. ili članku 46. stavku 3. u slučaju genetski modificirane sorte.

Članak 19.

U slučajevima kada prvobitno priznata sorta prestane biti priznata u određenoj državi članici, jedna ili više drugih država članica mogu nastaviti priznavati tu sortu pod uvjetom da su na njihovom državnom području i nadalje ispunjene pretpostavke za priznavanje sorte. Ako je riječ o sorata kod koje se zahtijeva održanje, ono se mora osigurati.

Članak 20.

1. Države članice predviđaju da se sjeme industrijske cikorije može staviti na tržište samo ako je službeno certificirano kao „osnovno sjeme” ili „certificirano sjeme”.

2. Države članice predviđaju da se sjeme drugih vrsta povrća ne može staviti na tržište ako nije službeno certificirano kao „osnovno sjeme” ili „certificirano sjeme” ili ako se ne radi o standardnom sjemenu.

3. Međutim, prema postupku iz članka 46. stavka 2. može se predvidjeti da se nakon određenih datuma sjeme određenih vrsta povrća ne može staviti na tržište ako nije službeno certificirano kao „osnovno sjeme” ili „certificirano sjeme”.

4. Države članice osiguravaju provedbu službenih ispitivanja sjemena u skladu s postojećim međunarodnim metodama, ako one postoje.

Članak 21.

Neovisno o članku 20. stavcima 1. i 2., države članice predviđaju:

— da se uzgojeno sjeme generacija koje prethode osnovnom sjemenu, i

— nedorađeno sjeme koje se stavlja na tržište u svrhu prerade, pod uvjetom da je osiguran identitet tog sjemena,

mogu staviti na tržište.

Članak 22.

Međutim, odstupajući od odredaba članka 20. države članice mogu:

(a) dozvoliti službeno certificiranje i stavljanje na tržište osnovnog sjemena koje ne ispunjava uvjete utvrđene u Prilogu II. u pogledu klijavosti. U tom se slučaju poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se osiguralo da dobavljač jamči određenu klijavost koju će u svrhu stavljanja na tržište istaknuti na posebnoj oznaci na kojoj se nalazi njegovo ime, adresa i referentni broj partije sjemena;

(b) kako bi osigurale brzu opskrbu sjemenom, bez obzira na činjenicu da službeno ispitivanje u svrhu kontrole ispunjava uvjete utvrđene u Prilogu II. u pogledu klijavosti, dozvoliti službeno certificiranje i stavljanje na tržište sjemena kategorija „osnovno sjeme” i „certificirano sjeme” do prvog kupca na razini trgovine. Certificiranje se odobrava samo po predloženju privremenog analitičkog izvješaja o sjemenu i pod uvjetom da je navedeno ime i adresa prvog primatelja; poduzimaju se sve potrebne mjere kako bi se osiguralo da dobavljač jamči klijavost navedenu u privremenoj analizi; klijavost se za potrebe stavljanja na tržište navodi na posebnoj oznaci na kojoj su navedeni ime i adresa dobavljača i referentni broj partije.

Ove se odredbe ne odnose na sjeme koje se uvozi iz trećih zemalja, osim u slučaju drugačijih odredbi iz članka 36. u pogledu umnažanja izvan Zajednice.

Države članice koje se koriste odstupanjima predviđenima u podstavku (a) ili (b) pružaju jedna drugoj upravnu pomoć kod pregleda.

Članak 23.

1. Neovisno o članku 20. stavcima 1. i 2. države članice mogu:

(a) ovlastiti proizvođače na svom državnom području da na tržište stave male količine sjemena za znanstvene i selekcijske svrhe;

(b) ovlastiti oplemenjivače i njihove predstavnike koji posluju na njihovom državnom području da na tržište u ograničenom vremenskom razdoblju stave sjeme koje pripada

sorti za koju je podnesen zahtjev za uvrštenjem u nacionalni katalog u barem jednoj državi članici i za koju je podnesena specifična tehnička dokumentacija.

2. Uvjeti pod kojima države članice mogu dati ovlaštenja iz stavka (b) ovog članka utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., posebno u pogledu prikupljanja podataka, vrste podataka, skladištenja i naziva sorte i označivanja pakiranja.

3. Ovlaštenja koja države članice prije 14. prosinca 1998. izdaju proizvođačima na svom državnom području za potrebe navedene u stavku 1. ostaju na snazi do utvrđivanja odredbi iz stavka 2. Nakon toga, sva takva ovlaštenja moraju poštovati odredbe utvrđene u skladu sa stavkom 2.

Članak 24.

U pogledu uvjeta utvrđenih u prilogima I. i II., države članice mogu uvesti dodatne ili strože uvjete za certificiranje sjemena koje je proizvedeno na njihovom vlastitom državnom području.

Članak 25.

1. Države članice traže da se za ispitivanje sjemena za certificiranje i naknadnu kontrolu službeno uzmu uzorci u skladu s odgovarajućim metodama.

Ove se odredbe također primjenjuju u slučajevima kada se službeno uzimaju uzorci za naknadnu kontrolu.

2. Za ispitivanje sjemena za certificiranje i naknadnu kontrolu uzimaju se uzorci iz homogenih partija; najveća masa partije i najmanja masa uzorka dani su u Prilogu III.

Članak 26.

1. Države članice zahtijevaju da se osnovno sjeme, certificirano sjeme i standardno sjeme stavljaju na tržište samo u dostatno homogenim partijama i u plombiranim pakiranjima na kojima se, a kako je predviđeno u člancima 27. i 28., nalaze plomba i oznake.

2. Države članice mogu, za stavljanje malih količina na tržište krajnjem potrošaču, predvidjeti iznimke od odredbi stavka 1. ovog članka u pogledu pakiranja, plombiranja i označivanja.

3. Neovisno o stavku 1. ovog članka, države članice mogu ovlastiti svoje proizvođače da na tržište stave mala pakiranja mješavina standardnog sjemena različitih sorata iste vrste. U slučajevima na koje se odnosi ova odredba, vrste, pravila za najveću moguću veličinu malih pakiranja i zahtjevi u pogledu označivanja utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 27.

1. Države članice traže da se pakiranja osnovnog i certificiranog sjemena, a koja nisu sačinjena u obliku malih pakiranja EZ-a, plombiraju službeno ili pod službenim nadzorom tako da se ne mogu otvoriti, a da se pri tom ne ošteti plomba, odnosno da ne ostanu tragovi oštećenja bilo na službenoj oznaci predviđenoj u članku 28. stavku 1. ili na pakiranju.

Kako bi se osigurala plomba, način plombiranja uključuje barem službenu oznaku ili stavljanje službene plombe.

Mjere koje su predviđene u drugom podstavku nisu potrebne u slučajevima kada se koristi način plombiranja koji se ne može koristiti višekratno.

U skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., može se utvrditi je li određena vrsta plombe u skladu s odredbama ovog stavka.

2. Pakiranja koja su službeno plombirana ne smiju se, osim službeno ili pod službenim nadzorom, ponovno plombirati jednom ili više puta. Ako se pakiranja ponovno plombiraju, na oznaci propisanoj člankom 28. stavkom 1. navodi se činjenica ponovnog plombiranja, zadnji datum ponovnog plombiranja i nadležno službeno tijelo.

3. Države članice traže da se pakiranja standardnog sjemena i mala pakiranja sjemena iz kategorije certificiranog sjemena plombiraju tako da se ne mogu otvoriti, a da se pri tom ne ošteti plomba, odnosno da ne ostanu tragovi oštećenja bilo na oznaci predviđenoj u članku 28. stavku 3. ili na pakiranju. Osim u slučaju malih pakiranja, na sebi moraju imati olovo ili drugu odgovarajuću plombu koju stavlja osoba odgovorna za stavljanje oznaka. U skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., može se utvrditi je li određena vrsta plombe u skladu s odredbama ovog stavka. U slučaju malih pakiranja iz kategorije certificiranog sjemena, pakiranja se ne smiju ponovno plombirati jednom ili više puta, osim pod službenim nadzorom.

4. Države članice mogu predvidjeti iznimke od stavaka 1. i 2. u slučaju malih pakiranja osnovnog sjemena koja se plombiraju na njihovom državnom području. Uvjeti koji se odnose na te iznimke mogu se odrediti u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 28.

1. Države članice zahtijevaju da pakiranja osnovnog sjemena i certificiranog sjemena, osim u slučaju kada se sjeme potonje kategorije pojavljuje u obliku malih pakiranja:

(a) na vanjskoj strani imaju službenu oznaku koja se nije koristila ranije, a koja ispunjava uvjete utvrđene u Prilogu IV. dijelu A i na kojoj su istaknuti podaci na jednom od službenih jezika Zajednice. Oznaka se može staviti unutar prozirnih pakiranja, pod uvjetom da je čitljiva. Oznake za osnovno sjeme bijele su boje, a za certificirano sjeme plave. Ako se koristi oznaka s rupicom za uzicu, uzica se uvijek osigurava službenom plombom. Ako u slučajevima na

temelju članka 22. osnovno sjeme ne ispunjava uvjete utvrđene u Prilogu II. u pogledu klijavosti, taj se podatak navodi na oznaci. Dozvoljena je uporaba službenih naljepnica. U skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., može se dopustiti neizbrisivo tiskanje propisanih podataka na pakiranje pod službenom kontrolom, a prema obrascu oznake;

(b) sadrže službeni dokument, iste boje kao i oznaka, koji sadrži barem podatke koji se traže Prilogu IV. dijelu A točki (a) podtočkama od 4. do 7. Taj se dokument sastavlja tako da se ne može zamijeniti sa službenom oznakom iz točke (a). Taj je dokument vrlo potreban ako su podaci neizbrisivo tiskani na pakiranju ili ako se oznaka, u skladu s odredbama iz točke (a), nalazi unutar prozirnog pakiranja ili se kao oznaka koristi naljepnica ili oznaka od nepoderivog materijala.

2. Države članice mogu predvidjeti iznimke od stavka 1. u slučaju malih pakiranja koja su plombirana na njihovom državnom području. Uvjeti koji se odnose na te iznimke mogu se utvrditi u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

3. Pakiranja standardnog sjemena i mala pakiranja sjemena iz kategorije „certificirano sjeme” imaju, kako se zahtijeva u Prilogu IV dijelu B, oznaku dobavljača ili žigom otisnutu obavijest na jednom od službenih jezika Zajednice. Oznaka je plave boje za certificirano sjeme, a tamnozute za standardno sjeme.

Osim u slučaju malih pakiranja standardnog sjemena, podaci koji su propisani ili dozvoljeni na temelju ove odredbe strogo su odvojeni od ostalih podataka koji se navode na oznaci ili pakiranju, uključujući one koji su predviđeni u članku 30.

Nakon 30. lipnja može se, u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., donijeti odluka da se mala pakiranja standardnog sjemena svih vrsta ili nekih vrsta trebaju podvrgnuti ovom zahtjevu ili da se podaci koji su propisani ili dozvoljeni trebaju na neki drugi način razlikovati od svih ostalih podataka, ako se razlikovno svojstvo izrijeком istakne kao takvo na oznaci ili pakiranju.

4. U slučaju vrsta koje su opće poznate 1. srpnja 1970., na oznaci se također može nalaziti uputa na održavanje sorte koje je proglašeno ili će biti proglašeno prema odredbama članka 41. stavka 2. Zabranjeno je pozivanje na posebna svojstva koja bi se mogla povezati s takvim održavanjem.

Datum je:

— 1. siječnja 1973. u pogledu Danske, Irske i Ujedinjenog Kraljevstva,

— 1. ožujka 1986. u pogledu Španjolske.

Ova uputa slijedi nakon naziva sorte od kojeg treba biti jasno odvojeno, po mogućnosti crticom. Ne smije biti istaknutije od naziva sorte.

Članak 29.

Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se u slučaju malih pakiranja certificiranog sjemena može provjeriti identitet, posebno prilikom dijeljenja partije sjemena. U tu svrhu mogu zahtijevati da se mala pakiranja sačinjena na njihovom državnom području plombiraju službeno ili pod službenim nadzorom.

Članak 30.

1. U skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2., može se predvidjeti da u slučajevima različitim od onih koji su već predviđeni u ovoj Direktivi, pakiranja osnovnog sjemena, certificiranog sjemena bilo koje vrste ili standardnog sjemena nose oznaku dobavljača (koja može biti oznaka odvojena od službene oznake ili imati oblik podataka dobavljača koji su otisnuti na samom pakiranju).

Pojedinosti koje se trebaju navesti na takvoj oznaci se također utvrđuju u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

2. U slučaju osnovnog i certificiranog sjemena, oznaka ili tisak iz stavka 1. izrađuju se tako da se ne mogu zamijeniti sa službenom oznakom iz članka 28. stavka 1.

Članak 31.

U slučaju sjemena sorte koja je genetski modificirana, na svakoj oznaci ili službenoj i drugoj ispravi koja je prema odredbama ove Direktive pričvršćena na partiju sjemena ili je prati, jasno se navodi da je sorta genetski modificirana.

Članak 32.

Države članice traže da svako kemijsko tretiranje osnovnog sjemena, certificiranog sjemena ili standardnog sjemena bude

naznačeno na službenoj oznaci ili na oznaci dobavljača i na pakiranju ili u pakiranju. Kod malih pakiranja taj se podatak može otisnuti izravno na pakiranje ili u pakiranju.

Članak 33.

S ciljem pronalaženja poboljšanih alternativa određenim odredbama utvrđenima u ovoj Direktivi, osim onih koje se odnose na zdravstveno stanje bilja, može se odlučiti o provedbi privremenih pokusa pod određenim uvjetima na razini Zajednice, a u skladu s odredbama iz članka 46. stavka 2.

U okviru takvih pokusa, države članice mogu se osloboditi od određenih obveza utvrđenih u ovoj Direktivi. Opseg tog oslobađanja određuje se s obzirom na odredbe na koje se primjenjuje. Trajanje pokusa ne smije biti dulje od sedam godina.

Članak 34.

1. Države članice osiguravaju da sjeme koje se stavlja na tržište prema odredbama ove Direktive, bilo obvezno ili ne, ne podliježe nikakvim tržišnim ograničenjima s obzirom na njegove osobine, zahtjeve ispitivanja, označivanje i plombiranja, osim onima utvrđenima u ovoj ili bilo kojoj drugoj Direktivi Zajednice.

2. Dok se ne donese odluka prema članku 20. stavku 3., svaka država članica može na zahtjev koji će se rješavati prema postupku iz članka 46. stavka 2. biti ovlaštena propisati da se nakon određenih datuma sjeme određene vrste povrća ne može stavljati na tržište ako nije službeno certificirano kao „osnovno sjeme” ili „certificirano sjeme”.

Članak 35.

Uvjeti pod kojima se uzgojno sjeme generacija koje prethode osnovnom sjemenu može staviti na tržište prema prvoj alineji članka 21. su sljedeći:

- (a) sjeme mora službeno pregledati nadležno tijelo za certificaciju u skladu s odredbama koje se primjenjuju na certificaciju osnovnog sjemena;
- (b) sjeme se mora pakirati u skladu s ovom Direktivom; i
- (c) na pakiranjima se mora nalaziti službena oznaka koja sadrži barem sljedeće podatke:
 - tijelo nadležno za certificaciju i država članica ili njihova skraćena oznaka,
 - referentni broj partije,
 - mjesec i godina plombiranja, ili
 - mjesec i godina zadnjeg službenog uzorkovanja za potrebe certificiranja,

— vrsta, naznačena barem pod svojim botaničkim nazivom, koji može biti naveden u skraćenom obliku i bez imena autora latinicom,

— vrsta, naznačena barem latinicom,

— opis „predosnovno sjeme”,

— broj generacija koje prethode sjemenu kategorije „certificirano sjeme”.

Oznaka treba biti bijele boje s dijagonalnom ljubičastom linijom.

Članak 36.

1. Države članice osiguravaju da je sjeme povrća:

— koje je proizvedeno izravno od osnovnog sjemena ili certificiranog sjemena koje je službeno certificirano u jednoj ili više država članica ili u trećoj zemlji i koje je proglašeno istovjetnim prema članku 37. stavku 1. točki (d) ili koje je proizvedeno izravno križanjem osnovnog sjemena koje je službeno certificirano u državi članici s osnovnim sjemenom koje je službeno certificirano u trećoj zemlji, i

— koje je požeto u nekoj drugoj državi članici,

na zahtjev i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ove Direktive, službeno certificirano sjeme u bilo kojoj državi članici ako je to sjeme prošlo terensku inspekciju i zadovoljilo uvjete utvrđene u Prilogu I. za odgovarajuću kategoriju i ako je službeno ispitivanje pokazalo da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u Prilogu II. za istu kategoriju.

U slučaju kada je u tim slučajevima sjeme proizvedeno izravno od službeno certificiranog sjemena generacija koje prethode osnovnom sjemenu, države članice također mogu dopustiti službeno certificiranje kao osnovno sjeme, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni za tu kategoriju.

2. Sjeme povrća koje je požeto u Zajednici i koje je namijenjeno certificiranju u skladu sa stavkom 1.:

- pakira se i označava službenom oznakom u skladu s uvjetima utvrđenim u Prilogu V. dijelovima A i B prema članku 27. u skladu sa stavkom 1., i
- prati ga službeni dokument u skladu s uvjetima utvrđenim u Prilogu V dijelu C.

Moguće je odstupiti od odredaba prve alineje o pakiranju i označivanju ako su nadležna tijela odgovorna za terensku provjeru, izradu dokumentacije za certificiranje sjemena koje nije konačno certificirano i tijela odgovorna za certificiranje ista tijela ili ako se nadležna tijela slažu u pogledu ove iznimke.

3. Države članice također osiguravaju da je sjeme povrća:

- koje je proizvedeno izravno od osnovnog sjemena ili certificiranog sjemena koje je službeno certificirano u jednoj ili više država članica ili u trećoj zemlji i koje je proglašeno jednakovaljanim prema članku 37. stavku 1. točki (d) ili koje je proizvedeno izravno križanjem osnovnog sjemena koje je službeno certificirano u državi članici s osnovnim sjemenom koje je službeno certificirano u trećoj zemlji, i
- koje je pobrano u trećoj zemlji

na zahtjev certificirano kao certificirano sjeme u bilo kojoj državi članici gdje je to sjeme ili proizvedeno ili službeno certificirano ako je sjeme prošlo terensku provjeru i zadovoljilo uvjete utvrđene odlukom o jednakovaljanosti donesenom prema članku 37. stavku 1. točki (a) za odgovarajuću kategoriju i ako je službeno ispitivanje pokazalo da su ispunjeni uvjeti koji su utvrđeni u Prilogu II. za istu kategoriju. Ostale države članice također mogu dopustiti službeno certificiranje takvog sjemena.

Članak 37.

1. Vijeće na prijedlog Komisije kvalificiranom većinom određuje:

- (a) pružaju li službena ispitivanja sorata koja su provedena u nekoj trećoj zemlji ista jamstva kao ona koja su predviđena člankom 7. i provedena u državama članicama;
- (b) pružaju li kontrole načina održavanja sorata u nekoj trećoj zemlji ista jamstva kao one koje provode države članice;
- (c) udovoljavaju li u slučajevima iz članka 36. terenske provjere u trećoj zemlji uvjetima utvrđenima u Prilogu I.;
- (d) je li sjeme povrća koje je pobrano u trećoj zemlji i koje pruža ista jamstva glede svojih značajki i modaliteta ispitivanja, osiguranja identiteta, označavanja i kontrole jednako vrijedno u tom pogledu osnovnom sjemenom, certificiranom sjemenom ili standardnom sjemenom koje je požeto u Zajednici i ispunjava odredbe ove Direktive.

2. Stavak 1. primjenjuje se u pogledu svake nove države članice od datuma njezinog pristupanja do datuma na koji treba staviti na snagu zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom.

Članak 38.

1. Kako bi se riješile bilo kakve privremene poteškoće u općoj opskrbi osnovnim ili certificiranim sjemenom koje se pojave u Zajednici, a ne mogu se riješiti ni na kakav drugi način, može se u skladu sa postupkom iz članka 46. stavka

2. odlučiti da države članice tijekom određenog razdoblja u Zajednici dozvoljavaju stavljanje na tržište sjemena one kategorije koja zadovoljava manje stroge zahtjeve, ili sjemena onih sorata koje nisu uvrštene u Zajednički katalog sorata poljoprivrednih biljnih vrsta ili u nacionalne kataloge sorata pojedinih zemalja članica, i to u onim količinama koje su potrebne kako bi se riješile poteškoće u opskrbi.

2. Za kategoriju sjemena bilo koje sorte, službena je oznaka ona predviđena za odgovarajuću kategoriju; za sjeme onih sorata koje nisu uvrštene u gore navedene kataloge, boja službene oznake je smeđa. Na oznaci mora uvijek biti navedeno da dotično sjeme spada u kategoriju koja zadovoljava manje stroge zahtjeve.

3. Provedbeni propisi iz stavka 1. mogu se usvojiti u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 39.

1. Države članice osiguravaju provođenje službenog nadzora u vezi sa stavljanjem na tržište sjemena povrća barem putem nasumičnih provjera kako bi provjerile udovoljavanje zahtjevima i ispunjavanje uvjeta ove Direktive.

2. Ne dovodeći u pitanje slobodno kretanje sjemena u Zajednici, države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da raspolažu sljedećim podacima tijekom stavljanja na tržište sjemena uvezenog iz trećih zemalja čija količina premašuje dva kilograma:

- (a) vrsta;
- (b) sorta;
- (c) kategorija;
- (d) zemlja proizvodnje i službeno inspektijsko tijelo;
- (e) zemlja otpreme;
- (f) uvoznik;
- (g) količina sjemena.

Način na koji se ove pojedinosti moraju iznijeti može se odrediti u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 40.

Države članice osiguravaju da sjeme kategorija „certificirano sjeme” i „standardno sjeme” podliježe naknadnoj službenoj kontroli na terenu kako bi se sortni identitet i sortna čistoća usporedili s rezultatima standardne kontrole.

Članak 41.

1. Države članice osiguravaju da osobe koje su odgovorne za stavljanje oznaka za standardno sjeme namijenjeno stavljanju na tržište:

- (a) obavijeste države članice o početku i završetku svojih aktivnosti;
- (b) vode evidenciju o svim partijama standardnog sjemena i evidenciju države članice na raspolaganju državama članicama najmanje tri godine;
- (c) državama članicama u trajanju od najmanje dvije godine stavljaju na raspolaganje kontrolni uzorak sorata za koje održavanje nije potrebno;
- (d) uzmu uzorke iz svake partije namijenjene stavljanju na tržište i iste stavljaju na raspolaganje državama članicama u trajanju od najmanje dvije godine.

Postupci iz točaka (b) i (d) podliježu službenim nasumičnim provjerama. Obveza iz točke (c) odnosi se samo na proizvođače.

2. Države članice osiguravaju da svaka osoba koja u skladu s člankom 28. stavkom 4. namjerava pozvati na određeno održavanje sorte unaprijed izvijesti o toj namjeri.

Članak 42.

1. Ako se tijekom naknadne kontrole obavljene na terenu opetovano utvrdi da sjeme jedne sorte ne ispunjava na odgovarajući način uvjete utvrđene u pogledu sortnog identiteta ili sortne čistoće, države članice osiguravaju da se osobi koja stavlja to sjeme na tržište zabrani stavljanje tog sjemena na tržište u cijelosti ili djelomično (u odgovarajućim slučajevima na određeni rok).

2. Mjere poduzete prema stavku 1. povlače se čim se utvrdi s odgovarajućom sigurnošću da će sjeme namijenjeno stavljanju na tržište u budućnosti ispunjavati uvjete sortnog identiteta i sortne čistoće.

Članak 43.

1. Unutar Zajednice se provode usporedna ispitivanja u svrhu naknadne kontrole nasumičnih uzoraka osnovnog sjemena, uz iznimku hibridnih i sintetičkih sorata, te nasumičnih uzoraka certificiranog ili standardnog sjemena povrća. Tijekom ispitivanja u sklopu naknadne kontrole može se provjeriti ispunjava li sjeme potrebne uvjete. Postupak ispitivanja i rezultati podnose se Odboru iz članka 46. stavka 1.

2. Ova se usporedna ispitivanja koriste za usklađenje tehničkih metoda certificiranja i naknadnih kontrola kako bi se dobili jednakovrijedni rezultati. Čim se ostvari taj cilj, izrađuju se izvješaji o provedbi usporednih ispitivanja i kao povjerljivi dokumenti se šalju državama članicama i Komisiji. Komisija u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. određuje datum za prvi izvješaj.

3. Komisija u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. donosi mjere za provedbu usporednih ispitivanja. Sjeme povrća pobrano u trećim zemljama može se uključiti u usporedna ispitivanja.

Članak 44.

1. Posebni uvjeti mogu se utvrditi u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. kako bi se uzeo u obzir razvoj u pogledu uvjeta pod kojima se na tržište može stavlјati kemijski tretirano sjeme.

2. Posebni uvjeti utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2. kako bi se uzeo u obzir razvoj u pogledu održanja *in situ* i održivo korištenje biljnih genetskih resursa kroz uzgoj i stavljanje na tržište sjemena:

(a) domaćih sorata i sorata koje se tradicionalno uzgajaju na određenim lokalitetima i u određenim regijama i kojima prijeti genetska erozija, a ne dovodeći u pitanje odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 1467/94 od 20. lipnja 1994. o očuvanju, opisivanju, sakupljanju i korištenju genetskih resursa u poljoprivredi⁽¹⁾;

(b) sorata koje nemaju vlastitu vrijednost za uzgoj u komercijalne svrhe, ali su razvijene za uzgoj pod posebnim uvjetima.

3. Posebni uvjeti iz stavka 2. uključuju posebno sljedeće:

(a) u slučaju iz stavka 2. točke (a), domaće sorte i sorte priznaju su u skladu s odredbama ove Direktive. Posebno se uzimaju u obzir rezultati neslužbenih ispitivanja i znanja stečena kroz praktično iskustvo tijekom uzgoja, umnažanja i korištenja, te detaljni opisi sorata i njihovi odgovarajući nazivi, kako su priopćeni dotičnim državama članicama i oni će, ako budu dostatni, dovesti do oslobođenja od zahtjeva za službenim ispitivanjem. Po priznavanju takve domaće sorte ili sorte ona se u zajedničkom katalogu vodi kao „sorta za održavanje”;

(b) u slučaju iz stavka 2. točaka (a) i (b), odgovarajuća količinska ograničenja.

⁽¹⁾ SL L 159, 28.6.1994., str. 1.

Članak 45.

Izmjene sadržaja Priloga u svjetlu znanstvenog i stručnog znanja usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 2.

Članak 46.

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za sjeme i reproduksijski materijal u poljoprivredi, hortikulturi i šumarstvu, osnovan na temelju članka 1. Odluke Vijeća 66/399/EEZ ⁽¹⁾.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 4. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Rok predviđen u članku 4. stavku 3. Odluke 1999/468/EZ određuje se na mjesec dana.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Rok predviđen u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.

4. Odbor usvaja svoj poslovnik.

Članak 47.

Osim u slučaju kada je u članku 18. i prilogima I. i II. određeno drukčije, ova Direktiva ne dovodi u pitanje nacionalne zakone opravdane razlozima zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja ili u svrhu zaštite industrijske ili komercijalne imovine.

Članak 48.

1. Prema postupku iz članka 46. stavka 2., mogu se utvrditi posebni uvjeti kako bi se uzeo u obzir razvitak u području:

- (a) uvjeta pod kojima se kemijski tretirano sjeme može stavljati na tržište;
- (b) uvjeta pod kojima se sjeme može stavljati na tržište s obzirom na očuvanje *in situ* i održivu uporabu genetskih resursa bilja, uključujući smjese sjemena od vrsti koje također uključuju vrste popisane u Direktivi Vijeća 2002/53/EZ ⁽²⁾ članku 1. te su povezane s određenim prirodnim i poluprirodnim staništima i prijeti im genetska erozija;
- (c) uvjeta pod kojima se može stavljati na tržište sjeme pogodno za ekološku proizvodnju.

2. Posebni uvjeti iz stavka 1. točke (b) uključuju posebno sljedeće točke:

(a) sjeme ovih vrsta je poznate provenijencije odobrilo ga je odgovarajuće nadležno tijelo u svakoj državi članici za stavljanje na tržište sjemena u određenim područjima;

(b) odgovarajuća količinska ograničenja.

Članak 49.

Na zahtjev države članice koji se rješava prema postupku iz članka 46. stavka 2., ta država članica se može u cijelosti ili djelomično osloboditi obveze primjene ove Direktive na određene vrste koje se obično ne razmnažaju niti stavljaju na tržište na njezinom državnom području, osim u slučaju da je to u suprotnosti s člankom 16. stavkom 1. i člankom 34. stavkom 1.

Članak 50.

Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba domaćeg prava koji donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Komisija o tome obavještuje druge države članice.

Članak 51.

1. Direktiva 70/458/EEZ kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu VI. dijelu A ovime se stavlja izvan snage ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje spomenutih direktiva navedenih u Prilogu VI. dijelu B.

2. Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga VII.

Članak 52.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 53.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 13. lipnja 2002.

Za Vijeće

Predsjednik

M. RAJOY BREY

⁽¹⁾ SL 125, 11.7.1966., str. 2289/66.

⁽²⁾ SL 193, 20.7.2002., str. 1.

PRILOG I.

UVJETI ZA CERTIFICIRANJE USJEVA

1. Usjevi se moraju odlikovati dostatnim sortnim identitetom i sortnom čistoćom.
2. Za osnovno sjeme se provodi najmanje jedan službeni terenski pregled. Za certificirano sjeme se provodi najmanje jedan terenski pregled uz službeni nadzor putem kontrole na temelju uzorka od najmanje 20 % usjeva svake vrste.
3. Stanje kulture na polju i razvijenost usjeva moraju omogućavati primjerenu kontrolu sortnog identiteta i sortne čistoće te zdravstvenog stanja.
4. Najmanja udaljenost od susjednih biljaka koje bi mogle prouzročiti neželjeno strano oprašivanje iznosi:

A. *Beta vulgaris*

1. od bilo kojeg izvora peludi roda Beta koji nije naveden u nastavku	1 000 m
2. od izvora peludi sorata iste podvrste koje pripadaju različitim sortnim grupama:	
(a) za osnovno sjeme	1 000 m
(b) za certificirano sjeme	600 m
3. od izvora peludi sorata iste podvrste koje pripadaju istoj sortnoj skupini:	
(a) za osnovno sjeme	600 m
(b) za certificirano sjeme	300 m

Sortne skupine iz točaka 2. i 3. određuju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 46. stavku 2.

B. *Brassica species*

1. od izvora strane peludi koja bi mogla prouzročiti ozbiljno pogoršanje sorata Brassica species:	
(a) za osnovno sjeme	1 000 m
(b) za certificirano sjeme	600 m
2. od ostalih izvora strane peludi koja bi se mogla križati sa sortama Brassica species:	
(a) za osnovno sjeme	500 m
(b) za certificirano sjeme	300 m

C. *Industrijska cikorija*

1. od ostalih vrsta istog roda ili podvrste	1 000 m
2. od druge sorte industrijske cikorije:	
(a) za osnovno sjeme	600 m
(b) za certificirano sjeme	300 m

D. *Ostale vrste*

1. od izvora strane peludi koja bi mogla prouzročiti ozbiljno pogoršanje sorata ostalih vrsta kao rezultat unakrsnog oplodivanja:	
(a) za osnovno sjeme	500 m
(b) za certificirano sjeme	300 m
2. od ostalih izvora strane peludi koja bi se mogla križati sa sortama ostalih vrsta kao rezultat unakrsnog oplodivanja:	
(a) za osnovno sjeme	300 m
(b) za certificirano sjeme	100 m

Ove se udaljenosti mogu zanemariti ako postoji dostatna zaštita od svakog neželjenog stranog oprašivanja.

5. Bolesti i štetni organizmi koji smanjuju kakvoću sjemena moraju se svesti na najmanju moguću mjeru.

PRILOG II.

UVJETI KOJE SJEME MORA ISPUNJAVATI

1. Sjeme se mora odlikovati dostatnim sortnim identitetom i sortnom čistoćom.
2. Bolesti i štetni organizmi koji smanjuju kakvoću sjemena moraju biti na najmanjoj mogućoj razini.
3. Sjeme također mora udovoljavati sljedećim uvjetima:

(a) standardi

Vrsta	Najmanja analitička čistoća (maseni %)	Najveći sadržaj sjemena ostalih biljnih vrsta (maseni %)	Najmanja klijavost (% klupka, klustera ili čistog sjemena)
<i>Allium cepa</i>	97	0,5	70
<i>Allium porrum</i>	97	0,5	65
<i>Anthriscus cerefolium</i>	96	1	70
<i>Apium graveolens</i>	97	1	70
<i>Asparagus officinalis</i>	96	0,5	70
<i>Beta vulgaris</i> (Cheltenham repa)	97	0,5	50 (klupka ili klusteri)
<i>Beta vulgaris</i> (osim Cheltenham repe)	97	0,5	70 (klupka ili klusteri)
<i>Brassica oleracea</i> (cvjetača)	97	1	70
<i>Brassica oleracea</i> (ostale podvrste)	97	1	75
<i>Brassica pekinensis</i>	97	1	75
<i>Brassica rapa</i>	97	1	80
<i>Capsicum annuum</i>	97	0,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (Witloof cikorija, cikorija velikog lista (talijanska cikorija)	95	1,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (industrijska cikorija)	97	1	80
<i>Cichorium endivia</i>	95	1	65
<i>Citrullus lanatus</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis melo</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis sativus</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita maxima</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita pepo</i>	98	0,1	75
<i>Cynara cardunculus</i>	96	0,5	65
<i>Daucus carota</i>	95	1	65
<i>Foeniculum vulgare</i>	96	1	70
<i>Lactuca sativa</i>	95	0,5	75
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	97	0,5	75

Vrsta	Najmanja analitička čistoća (maseni %)	Najveći sadržaj sjemena ostalih biljnih vrsta (maseni %)	Najmanja kljavost (% klupka, klustera ili čistog sjeme- na)
<i>Petroselinum crispum</i>	97	1	65
<i>Phaseolus coccineus</i>	98	0,1	80
<i>Phaseolus vulgaris</i>	98	0,1	75
<i>Pisum sativum</i>	98	0,1	80
<i>Raphanus sativus</i>	97	1	70
<i>Scorzonera hispanica</i>	95	1	70
<i>Solanum melongena</i>	96	0,5	65
<i>Spinacia oleracea</i>	97	1	75
<i>Valerianella locusta</i>	95	1	65
<i>Vicia faba</i>	98	0,1	80

(b) dodatni zahtjevi:

i. sjeme mahunarki ne smije biti kontaminirano sljedećim živim insektima:

Acanthoscelides obtectus Sag.

Bruchus affinis Froel.

Bruchus atomarius L.

Bruchus pisorum L.

Bruchus rufimanus Boh.;

ii. sjeme ne smije biti kontaminirano živim grinjama *Acarina*.

PRILOG III.

MASE NA KOJE SE POZIVA ČLANAK 25. STAVAK 2.

1. Najveća masa partije sjemena:

(a) sjeme <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> i <i>Vicia faba</i>	25 tona
(b) sjeme čija veličina nije manja od zrna pšenice, osim <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> i <i>Vicia faba</i>	20 tona
(c) sjeme koje je po veličini manje od zrna pšenice	10 tona

Najveća masa partije ne smije se premašiti za više od 5 %.

2. Najmanja masa uzorka

Vrsta	Masa (g)
<i>Allium cepa</i>	25
<i>Allium porrum</i>	20
<i>Anthriscus cerefolium</i>	20
<i>Apium graveolens</i>	5
<i>Asparagus officinalis</i>	100
<i>Beta vulgaris</i>	100
<i>Brassica oleracea</i>	25
<i>Brassica pekinensis</i>	20
<i>Brassica rapa</i>	20
<i>Capsicum annuum</i>	40
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (Witloof cikorija, obična cikorija (talijanska cikorija))	15
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (industrijska cikorija)	50
<i>Cichorium endivia</i>	15
<i>Citrullus lanatus</i>	250
<i>Cucumis melo</i>	100
<i>Cucumis sativus</i>	25
<i>Cucurbita maxima</i>	250
<i>Cucurbita pepo</i>	150
<i>Cynara cardunculus</i>	50
<i>Daucus carota</i>	10
<i>Foeniculum vulgare</i>	25
<i>Lactuca sativa</i>	10
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	20
<i>Petroselinum crispum</i>	10
<i>Phaseolus coccineus</i>	1 000
<i>Phaseolus vulgaris</i>	700
<i>Pisum sativum</i>	500
<i>Raphanus sativus</i>	50
<i>Scorzonera hispanica</i>	30
<i>Solanum melongena</i>	20
<i>Spinacia oleracea</i>	75
<i>Valerianella locusta</i>	20
<i>Vicia faba</i>	1 000

Kod hibridnih sorata F-1 gore navedenih vrsta najmanja masa uzorka može se smanjiti na četvrtinu predviđene mase. Međutim, masa uzorka mora biti najmanje 5 g i uzorak mora sadržavati najmanje 400 sjemenki.

PRILOG IV.

OZNAKA

A. Službena oznaka (osnovno sjeme i certificirano sjeme, osim malih pakiranja)

I. Tražene informacije

1. „Pravila i standardi EZ-a”
2. Službeno tijelo nadležno za priznavanje te država članica ili njihove oznake.
3. Mjesec i godina plombiranja izraženo kako slijedi: „plomba stavljena ... (mjesec i godina)”, ili
mjesec i godina posljednjeg službenog uzorkovanja u svrhu izdavanja certifikata izraženo kako slijedi: „uzorkovano ... (mjesec i godina)”.
4. Referentni broj partije
5. Vrsta, naznačena barem latinicom, pod botaničkim nazivom koji može biti u skraćenom obliku i bez imena autora, ili uobičajeni naziv, ili oba naziva.
6. Sorta, naznačena barem latinicom.
7. Kategorija.
8. Zemlja proizvodnje
9. Deklarirana neto ili bruto masa ili deklarirani broj sjemenki
10. Kod naznake mase i upotrebe granuliranih pesticida, sredstava za peletiranje ili drugih krutih dodataka, narav dodataka te također približni omjer između mase sjetvenih jedinica ili čistog sjemena i ukupne mase.
11. Kod sorata hibrida ili samooplodnih linija:
 - za osnovno sjeme, ako su hibrid ili samooplodna linija kojoj sjeme pripada službeno priznati prema ovoj Direktivi:

naziv ove komponente pod kojom je službeno priznata, uz navod ili bez navoda konačne sorte, popraćen riječju „komponenta” kod hibrida ili samooplodnih linija koje su namijenjene samo za komponente za konačne sorte,
 - za osnovno sjeme u ostalim slučajevima:

naziv komponente kojoj osnovno sjeme pripada, a koji se može navesti u obliku šifre, popraćen nazivom konačne sorte uz navod ili bez navođenja njezine uloge (ženska ili muška) te riječi „komponenta”,
 - za certificirano sjeme:

naziv sorte kojoj sjeme pripada uz riječ „hibrid”.
12. Kada je ponovno ispitana najniža klijavost, može biti navedena naznaka „ponovno ispitano ...” (mjesec i godina).

II. Najmanje dimenzije

110 × 67 mm

B. Dobavljačeva oznaka ili natpis na pakiranjima (standardno sjeme i mala pakiranja kategorije „certificirano sjeme”)

I. Propisane informacije

1. „Pravila i standardi EZ-a”
2. Ime i adresa osobe koja je odgovorna za stavljanje oznake ili njezina identifikacijska oznaka

3. Poslovna godina plombiranja ili zadnjeg ispitivanja klijavosti. Može biti naznačen kraj poslovne godine.
 4. Vrsta, naznačena barem latinicom
 5. Sorta, naznačena barem latinicom
 6. Kategorija: u slučaju malih pakiranja, certificirano sjeme može biti označeno slovom „C” ili „Z”, a standardno sjeme slovima „ST”.
 7. Referentni broj kojeg izdaje osoba odgovorna za nanošenje oznake – u slučaju standardnog sjemena.
 8. Referentni broj koji omogućuje identifikaciju certificirane partije – u slučaju certificiranog sjemena.
 9. Deklarirana neto ili bruto masa ili deklarirani broj sjemenki, osim kod malih pakiranja do 500 grama.
 10. U slučaju navoda mase i uporabe granuliranih pesticida, sredstava za peletiranje ili drugih krutih aditiva, narav aditiva i također približni omjer mase sjetvenih jedinica ili čistog sjemena i ukupne mase.
- II. *Najmanje dimenzije oznake (osim malih pakiranja)*

110 × 67 mm

PRILOG V.

OZNAKA I DOKUMENT KOJI SE IZDAJU ZA SJEME KOJE NIJE KONAČNO CERTIFICIRANO, A POŽETO JE U DRUGOJ DRŽAVI ČLANICI**A. Podaci koje je potrebno navesti na oznaci**

- službeno tijelo koje je odgovorno za terensku provjeru te država članica ili njezine oznake,
- vrsta, naznačena barem latinicom, pod svojim botaničkim nazivom koji može biti u skraćenom obliku i bez imena službenih tijela ili uobičajeni naziv ili oba naziva,
- sorta, naznačena barem latinicom,
- kategorija,
- polje ili referentni broj partije,
- deklarirana neto ili bruto masa,
- tekst „sjeme nije konačno certificirano”.

B. Boja oznake

Oznaka je sive boje.

C. Podaci koji je potrebno navesti u dokumentu

- službeno tijelo koje izdaje dokument,
 - vrsta, naznačena barem latinicom, pod svojim botaničkim nazivom koji može biti u skraćenom obliku i bez imena službenih tijela ili uobičajeni naziv ili oba naziva,
 - sorta, naznačena barem latinicom,
 - kategorija,
 - referentni broj sjemena kojim je polje zasijano i ime države ili država koje su to sjeme certificirale,
 - polje partije ili referentni broj,
 - područje kultivirano za proizvodnju partije na koju se odnosi dokument,
 - količina požetog sjemena i broj pakiranja,
 - potvrda da usjevi od kojih sjeme potječe ispunjavaju uvjete,
 - prema potrebi, rezultati preliminarne analize sjemena.
-

PRILOG VI.

DIO A

DIREKTIVA STAVLJENA IZVAN SNAGE I NJEZINE UZASTOPNE IZMJENE

(prema uputi iz članka 51.)

Direktiva 70/458/EEZ (SL L 225, 12.10.1970., str. 7.)	
Direktiva Vijeća 71/162/EEZ (SL L 87, 17.4.1971., str. 24.)	samo članak 6.
Direktiva Vijeća 72/274/EEZ (SL L 171, 29.7.1972., str. 37.)	samo vezano uz upute na odredbe Direktive 70/458/EEZ u člancima 1. i 2.
Direktiva Vijeća 72/418/EEZ (SL L 287, 26.12.1972., str. 22.)	samo članak 6.
Direktiva Vijeća 73/438/EEZ (SL L 356, 27.12.1973., str. 79.)	samo članak 6.
Direktiva Vijeća 76/307/EEZ (SL L 72, 18.3.1976., str. 16.)	samo članak 2.
Direktiva Vijeća 78/55/EEZ (SL L 16, 20.1.1978., str. 23.)	samo članak 7.
Direktiva Vijeća 78/692/EEZ (SL L 236, 26.8.1978., str. 13.)	samo članak 7.
Direktiva Komisije 79/641/EEZ (SL L 183, 19.7.1979., str. 13.)	samo članak 4.
Direktiva Vijeća 79/692/EEZ (SL L 205, 13.8.1979., str. 1.)	samo članak 4.
Direktiva Vijeća 79/967/EEZ (SL L 293, 20.11.1979., str. 16.)	samo članak 3.
Direktiva Vijeća 80/1141/EEZ (SL L 341, 16.12.1980., str. 27.)	samo članak 2.
Direktiva Vijeća 86/155/EEZ (SL L 118, 7.5.1986., str. 23.)	samo članak 6.
Direktiva Komisije 87/120/EEZ (SL L 49, 18.2.1987., str. 39.)	samo članak 5.
Direktiva Komisije 87/481/EEZ (SL L 273, 26.9.1987., str. 45.)	
Direktiva Vijeća 88/332/EEZ (SL L 151, 17.6.1988., str. 82.)	samo članak 8.
Direktiva Vijeća 88/380/EEZ (SL L 187, 16.7.1988., str. 31.)	samo članak 7.
Direktiva Vijeća 90/654/EEZ (SL L 353, 17.12.1990., str. 48.)	samo vezano uz upute na odredbe Direktive 70/458/EEZ članak 2. i Prilog II. dio I. točku 7.
Direktiva Komisije 96/18/EZ (SL L 76, 26.3.1996., str. 21.)	samo članak 3.
Direktiva Komisije 96/72/EZ (SL L 304, 27.11.1996., str. 10.)	samo članak 1. stavak 6.
Direktiva Vijeća 98/95/EZ (SL L 25, 1.2.1999., str. 1.)	samo članak 7.
Direktiva Vijeća 98/96/EZ (SL L 25, 1.2.1999., str. 27.)	samo članak 7.

DIO B

ROKOVI ZA PRIJENOS U NACIONALNO PRAVO

(prema uputi iz članka 51.)

Direktiva	Rok za prijenos
70/458/EEZ	1. srpnja 1972. ⁽¹⁾ ⁽²⁾
71/162/EEZ	1. srpnja 1972.
72/274/EEZ	1. srpnja 1972. (članak 1.) 1. siječnja 1973. (članak 2.)
72/418/EEZ	1. siječnja 1973. (članak 6. stavak 13. i članak 6. stavak 18.) 1. srpnja 1972. (ostale odredbe)
73/438/EEZ	1. siječnja 1974. (članak 6. stavak 4.) 1. srpnja 1974. (ostale odredbe)
76/307/EEZ	1. srpnja 1975.
78/55/EEZ	1. srpnja 1977. (članak 7. stavak 5.) 1. srpnja 1979. (ostale odredbe)
78/692/EEZ	1. srpnja 1977. (članak 7.) 1. srpnja 1979. (ostale odredbe)
79/641/EEZ	1. srpnja 1980.
79/692/EEZ	1. srpnja 1977.
79/967/EEZ	1. srpnja 1982.
80/1141/EEZ	1. srpnja 1980.
86/155/EEZ	1. ožujka 1986. (članak 6. stavak 3. i članak 6. stavak 8.) 1. srpnja 1987. (ostale odredbe)
87/120/EEZ	1. srpnja 1988.
87/481/EEZ	1. srpnja 1989.
88/332/EEZ	
88/380/EEZ	1. srpnja 1982. (članak 7. stavak 9.) 1. siječnja 1986. (članak 7. stavak 6. i članak 7. stavak 10.) 1. srpnja 1992. (članak 7. stavak 18.) 1. srpnja 1990. (ostale odredbe)
90/654/EEZ	
96/18/EZ	1. srpnja 1996.
96/72/EZ	1. srpnja 1997. ⁽³⁾
98/95/EZ	1. veljače 2000. (ispravak – SL L 126, 20.5.1999., str. 23.)
98/96/EZ	1. veljače 2000.

⁽¹⁾ Za Dansku, Irsku i Ujedinjeno Kraljevstvo 1. srpnja 1973.; za Grčku 1. siječnja 1986.; za Španjolsku 1. ožujka 1986.; i za Portugal 1. siječnja 1991.

⁽²⁾ 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku.

Međutim:

- Finska i Švedska mogu odgoditi primjenu ove Direktive na svom području najkasnije do 31. prosinca 1995. u odnosu na stavljanje na tržište na njihovom državnom području sjemena onih sorata koje su navedene u njihovim nacionalnim katalozima sorata poljoprivrednih biljnih kultura i sorata povrtnih biljnih kultura koje nisu službeno priznate sukladno odredbama ove Direktive. Za vrijeme navedenog razdoblja, sjeme tih sorata se neće smjeti stavljati na tržište u drugim državama članicama,
- na sorte poljoprivrednih i povrtnih biljnih kultura koje se na dan pristupanja ili nakon tog datuma nalaze na popisu, kako nacionalnih kataloga Finske i Švedske, tako i zajedničkih kataloga, ne odnosi se nikakvo ograničenje stavljanja na tržište po pitanju sorte,
- tijekom razdoblja navedenog u prvoj alineji sorte iz nacionalnih kataloga Finske i Švedske, koje su službeno priznate sukladno odredbama naprijed navedene Direktive, bit će uključene u zajedničke kataloge sorata poljoprivrednih i povrtnih biljnih kultura.

⁽³⁾ Preostale zalihe oznaka na kojima se nalazi kratica „EEZ” mogu se koristiti do 31. prosinca 2001. godine.

PRILOG VII.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 70/458/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1.	članak 1. prva točka
Članak 34.	članak 1. druga točka
članak 1. točka (a)	članak 2. stavak 1. točka (a)
članak 2. stavak 1. točka (a)	članak 2. stavak 1. točka (b)
članak 2. stavak 1. točka B podtočka (a)	članak 2. stavak 1. točka (c) podtočka i.
članak 2. stavak 1. točka B podtočka (b)	članak 2. stavak 1. točka (c) podtočka ii.
članak 2. stavak 1. točka B podtočka (c)	članak 2. stavak 1. točka (c) podtočka iii.
članak 2. stavak 1. točka B podtočka (d)	članak 2. stavak 1. točka (c) podtočka iv.
članak 2. stavak 1. točka C podtočka (a)	članak 2. stavak 1. točka (d) podtočka i.
članak 2. stavak 1. točka C podtočka (b)	članak 2. stavak 1. točka (d) podtočka ii.
članak 2. stavak 1. točka C podtočka (c)	članak 2. stavak 1. točka (d) podtočka iii.
članak 2. stavak 1. točka C podtočka (d)	članak 2. stavak 1. točka (d) podtočka iv.
članak 2. stavak 1. točka C podtočka (e)	članak 2. stavak 1. točka (d) podtočka v.
članak 2. stavak 1. točka D podtočka (a)	članak 2. stavak 1. točka (e) podtočka i.
članak 2. stavak 1. točka D podtočka (b)	članak 2. stavak 1. točka (e) podtočka ii.
članak 2. stavak 1. točka D podtočka (c)	članak 2. stavak 1. točka (e) podtočka iii.
članak 2. stavak 1. točka D podtočka (d)	članak 2. stavak 1. točka (e) podtočka iv.
članak 2. stavak 1. točka E podtočka (a)	članak 2. stavak 1. točka (f) podtočka i.
članak 2. stavak 1. točka E podtočka (b)	članak 2. stavak 1. točka (f) podtočka ii.
članak 2. stavak 1. točka E podtočka (c)	članak 2. stavak 1. točka (f) podtočka iii.
članak 2. stavak 1. točka F podtočka (a)	članak 2. stavak 1. točka (g) podtočka i.
članak 2. stavak 1. točka F podtočka (b)	članak 2. stavak 1. točka (g) podtočka ii.
članak 2. stavak 1. točka F podtočka (c)	članak 2. stavak 1. točka (g) podtočka iii.
članak 2. stavak 1. točka a	članak 2. stavak 2.
članak 2. stavak 1. točka (b)	članak 2. stavak 3.
članak 3. do 8.	članak 3. do 8.
Članak 9.	—
Članak 10.	Članak 9.
Članak 11.	Članak 10.
Članak 12.	Članak 11.
Članak 13.	Članak 12.
članak 13. točka (a)	Članak 13.
Članak 14.	Članak 14.
članak 15. stavak 1.	članak 15. stavak 1.
članak 15. stavak 2.	članak 15. stavak 2.
članak 15. stavak 3.	—
članak 16. stavak 1.	članak 16. stavak 1.
članak 16. stavak 2.	članak 16. stavak 2.
članak 16. stavak 3. do 5.	—
članak 17. do 19.	članak 17. do 19.
članak 20. stavak 1.	članak 20. stavak 1.
članak 20. stavak 1. točka (a)	članak 20. stavak 2.
članak 20. stavak 2.	članak 20. stavak 3.
članak 20. stavak 3.	članak 20. stavak 4.

Direktiva 70/458/EEZ	Ova Direktiva
članak 20. stavak 5.	—
članak 20. točka (a)	Članak 21.
Članak 21.	Članak 22.
članak 21. točka (a)	Članak 23.
Članak 22.	Članak 24.
Članak 23.	Članak 25.
Članak 24.	Članak 26.
Članak 25.	Članak 27.
članak 26. stavak 1.	članak 28. stavak 1.
članak 26. stavak 1., točka (a)	članak 28. stavak 2.
članak 26. stavak 1., točka (b)	članak 28. stavak 3.
članak 26. stavak 2. točke 1. do 3.	članak 28. stavak 4. točke 1. do 3.
članak 26. stavci 2. do 4.	—
Članak 27.	Članak 29.
Članak 28.	Članak 30.
članak 28., točka (a)	Članak 31.
Članak 29.	Članak 32.
članak 29., točka (a)	Članak 33.
Članak 30.	Članak 34.
članak 30., točka (a)	Članak 35.
Članak 31.	Članak 36.
članak 32. stavak 1.	članak 37. stavak 1.
članak 32. stavak 3.	članak 37. stavak 2.
Članak 33.	Članak 38.
Članak 35.	Članak 39.
Članak 36.	Članak 40.
Članak 37.	Članak 41.
Članak 38.	Članak 42.
Članak 39.	Članak 43.
članak 39.a stavci 1. i 2.	članak 44. stavak 1. i 2.
članak 39.a stavak 3. točka i.	članak 44. stavak 3. točka (a)
članak 39.a stavak 3. točka ii.	članak 44. stavak 3. točka (b)
Članak 40.b	Članak 45.
Članak 40.	članak 46. stavci 1., 2. i 4.
Članak 40.a	članak 46. stavci 1., 3. i 4.
Članak 41.	Članak 47.
članak 41.a, stavak 1.	članak 48. stavak 1.
članak 41.a stavak 2. točka i.	članak 48. stavak 2. točka (a)
članak 41.a stavak 2. točka ii.	članak 48. stavak 2. točka (b)
Članak 42.	Članak 49.
—	članak 50. ⁽¹⁾
—	Članak 51.
—	Članak 52.
—	Članak 53.

Direktiva 70/458/EEZ	Ova Direktiva
PRILOG I. stavak 1.	PRILOG I. stavak 1.
PRILOG I. stavak 2.	PRILOG I. stavak 2.
PRILOG I. stavak 3.	PRILOG I. stavak 3.
PRILOG I. stavak 4. dio A	PRILOG I. stavak 4. dio A
PRILOG I. stavak 4. dio A točka (a)	PRILOG I. stavak 4. dio B
PRILOG I. stavak 4. dio A točka (b)	PRILOG I. stavak 4. dio C
PRILOG I. stavak 4. dio B	PRILOG I. stavak 4. dio D
PRILOG I. stavak 5.	PRILOG I. stavak 5.
PRILOG II.	PRILOG II.
PRILOG III.	PRILOG III.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 1.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 1.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 2.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 2.
PRILOG IV. dio A, točka (a) podtočka 3.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 3.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 4.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 4.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 5.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 5.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 6.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 6.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 7.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 7.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 8.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 8.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 9.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 9.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 10.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 10.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 10.a	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 11.
PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 11.	PRILOG IV. dio A točka (a) podtočka 12.
PRILOG IV. dio A točka (b)	PRILOG IV. dio A točka (b)
PRILOG IV. dio B	PRILOG IV. dio B
PRILOG V.	PRILOG V.
—	PRILOG VI.
—	PRILOG VII.

(¹) 98/95/EZ članak 9. stavak 2. i 98/96/EZ članak 8. stavak 2